



OŠ MIKLAVŽ PRI ORMOŽU

ŠOLSKO GLASILO

LETNIK 2012

ŠTEVILKA 8



KLOPOTEC LJUBEZNI



Založila in natisnila: Osnovna šola Miklavž pri Ormožu

Uredili in oblikovali: Fleur Tkalčec in Saša Lačen

Fotografije: Fleur Tkalčec

Lektorirala: Saša Lačen

V maju 2012

50 izvodov





LJUBEZEN

Ljubezen je večna,
v življenju je srečna.

Začne se v začetku maja
po možnosti sredi gaja.

Ljubezen je nežna,
malokdaj le bežna.

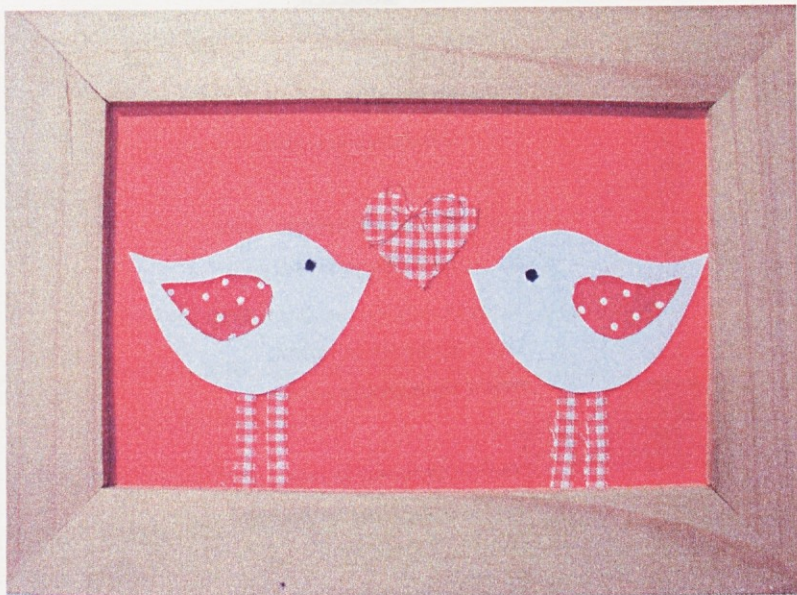
Vsakomur je dana,
vedno ostane zaznamovana.

Vsem ljudem v življenje kane,
in za vedno v njih ostane.

Ljubezen je lepa,
na žalost velikokrat slepa.

Anja Strelec, 7. b

Nina Kocjan, 7. b



Ajda Lukman, 8. a





LJUBEZEN KOT PESEM

Ljubezen je najboljša,
ljubezen je najlepša,
ljubezen je nekaj posebnega,
ljubezni se ne da izbrisati,
ljubezen je velika bolezen!
Ljubezen dolgo traja.
Ljubezen je ena ljubezen.

Domen Cimerman, 7. b

PESEM O LJUBEZNI

Vsi ljudje smo v srcu mladi.
Vsi ljudje bi se morali imeti radi.
Če človek nekoga rad ima,
mu pokaže kako in
kako se mu ljubezen poda.
Ljubezen je nekaj lepega,
če te nekdo rad ima.
Če pa nimaš ljubezni za dati,
nesrečen in osamljen moraš ostati.

Žan Polak, 4. a





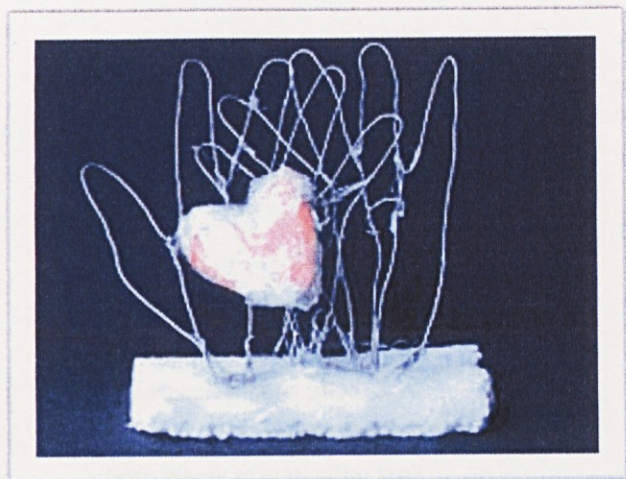
Mami, mami, kje si bila,
ko sem te čakal pri stricu doma,
hajlo, hajla, hojlala, hajlo, hajla
hojlala.

Ko si prišla, sem te veselo objel,
hajlo, hajla, hojlala, hajlo, hajla
hojlala.

Ti si moja mami
in rad te imam.

Uroš Majer, 4. a





Roke za ljubezen

LJUBEZEN

Ljubezen je preprosta stvar. Včasih pa nam tudi dela težave. Ko smo zaljubljeni, se nam vse zdi lepo. Smo, kot da bi bili v drugem svetu. Ljubezen je res nekaj lepega. Jaz vem, kaj je ljubezen do staršev in moje sestrice Špele. Ko bom našel popolno ljubezen, bom najbolj srečen človek na svetu.

Jan Lah, 4. a





NOV OČE, NOVO ŽIVLJENJE

Nekoč je nekje na vasi živela revna vdova, ki ji je bilo ime Neža. Imela je tri otroke, dve deklici in enega fantka. Najstarejša je bila Neja, srednji je bil Nik, najmlajša pa Anja. Pred leti je bila ta družina srečna in ko so bili otroci še majhni, je oče zbolel in umrl, vdova pa je ostala sama z otroki.

Ko je bila huda zima in je bril veter, je na presenečenje vdove in vseh otrok potrkalo na vrata. Vdova je pohitela k vratom in jih odprla. Obstala je kot vkopana, ko je pred vrati zagledala moškega po imenu Marko in se ob prvem pogledu zaljubila vanj. Popotnik jo je prosil za nekaj za zob in za prenočišče. Ker se ji je zasmilil, ga je povabila v koč. Dala mu je hrane in mu ponudila sobo. Marko se je zahvalil, povečerjal in odšel spat. Ker je zjutraj še vedno snežilo, popotni ni mogel naprej. Vendar je Neži pridno pomagal pri težkih hišnih opravilih in se igral z otroki. Priznal ji je, da nima doma in že tri leta hodi po mestih ter od hiše do hiše prosjači za prenočišče in hrano. Neža je čez noč premišljevala in se odločila, da bo vzela Marka pod svojo streho. Marko je bil zelo vesel Nežine odločitve in je z veseljem ostal. Življenje se je vsem obrnilo na boljše. Marko in Neža sta se zaljubila in leto dni pozneje sta se poročila.

Skupaj sta bila srečna in revščine ni bilo več, saj sta oba dobila dobro službo, hrane je bilo dovolj in ničesar več ni primanjkovalo, hišo pa so obnovili. Neža je bila zelo srečna, da ni bilo več revščine in srečna je bila, da je spoznala Marka, pa čeprav je še vedno zelo pogrešala svojega nekdanjega moža, ki je že pred leti umrl.

Nuša Šalamija, 4. a

LJUBEZEN



JE ČUSTVENA
NAVEZANOST IN
NAKLONJENOST DRUGIM
OSEBAH.

MISLI:

- BREZ VODE NI ŽIVLJENJA,
ŽIVLJENJA PA NI BREZ
LJUBEZNI!

- TEŽKO JE BITI NIČ, V
OČEH TISTEGA, KI TI JE
VŠEČ!

KAJ PONEJI, DA DVA HODITA? ♪
UHODITI Ž NEKOM PONEJI VEČ KOT
LE POVRŠNO PRIJATELJSTVO.
U DVA, KI HODITA, STA DRUG V DRUGEGA
ŽALJUBLJENA.

U PREPROSTO STA PAR IN KOT PAR
TUDI NASTOPATA.



LJUBEZEN JE
NAJLEPSI REKORD
NAŠEGA ŽIVLJENJA!

O zaljubljenosti raziskovalci beremo kot o našem
lupem. Seveda, če sta si dva všeč in poudarita skupaj,
je to res lepo. Ampak grozd tam je z zaljubljenostjo
povezanih tudi s srečo in nesrečo. Kako veš, da si
zaljubljen? Tu postam - je tudi on/a vame všeč, in
vse, kar sem naredil, je bilo za njim. Se
veda, da se parnik nudi, je lahko tudi vsem. Kaj pa
če on/a ni pravi? Prava znanost? Ali pa morda je vse
skladno v resni znanosti?

OLJUBEZEN SLIŠMO ZELO
VELIKO MPAI V KNJIGAH, FILMIH,
PO TV, - NAVEČ PA SLIŠMO OKROGA
14.2. → VOSTAJO LEXO, HO JE

VALENTINOVO ♡

Ines Murad, 8.a





LJUBEZEN

Ljubezen je ena sama,
več ti pomeni kot mama,
če jo izgubiš sama,
se ne vrne kot mama.

Ljubezen je prava,
če jo najdeš sama,
ko jo najdeš sama,
je tista ta prava.

Maruša Bukovec, 7. b
Sara Murad, 7. b

LJUBEZEN

Ljubezen je kakor bolezen,
ljubezen gre skozi želodec,
vse se da v isti lonec.

Ko greš na igrišče,
te prava ljubezen do žoge stisne,
takrat pozabiš vse skrbi,
in se ti po glavi le še nogomet vrti.

Mihael Vrbnjak, 7. a





STRTO SRCE



Po hodniku grem
in mislim nate.
V moje misli zastopljena
me vidim, da v njena strmis kolena.

Oh, kaj dala bi,
da bi enkrat rekel mi:
"Traje srce pripada mi!"

A vem, da to zgodilo se ne bo
še dalje na hodniku
strmel kaš v njo
in moje srce počilo bo.

Veliko ruče ti želim
in upam, da kaj
v zameno dobim,
le traje srce mi želim.



Nika Horak, 7.a

&

Sara Vizjak, 7.a

HUDA BOLEZEN

Ko v trebuhu metuljčki
plapolajo, ko v glavi prazno je
in ko misliš na besede:
»ljubim te«, pravimo, da si
zaljubljen.

Imaš prazno glavo in
misliš samo na osebo,
s katero bi rad hodil
po zeleni trati med rožami.

Za to bolezen ni zdravila.
No, vsaj v lekarni ga ni.
Edino zdravilo je, da s to
osebo sediš na trati
objet preko ramen.

Vendar ta bolezen ni običajna.
Boli komaj takrat, ko je konec.

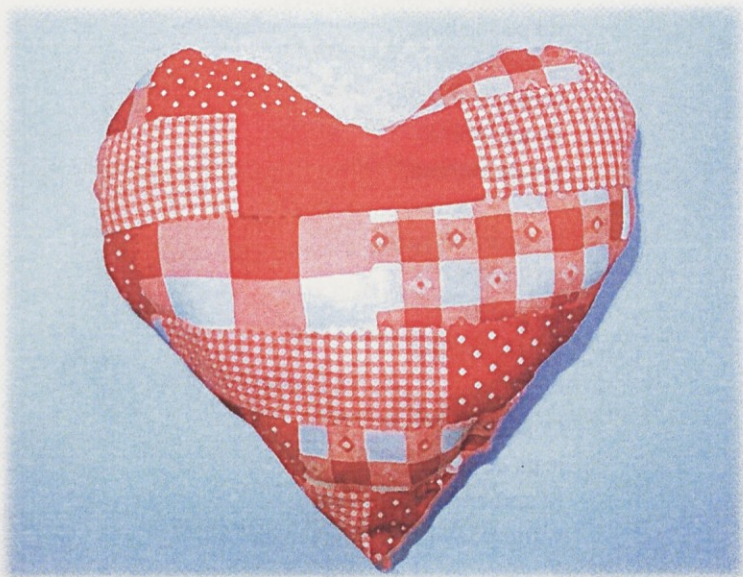




Takrat, ko ti on ali ona stre
srce, takrat pa ji lahko rečemo
bolezen.

Vendar se sčasoma pozdravi in potem
si spet zdrav in čakaš na novo ljubezen.

Katja Šalamija, 7. b



Ajda Lukman, 8. a

LJUBEZEN JE NEŠTETA

Ljubezen do mame,
do očeta,
do sestre,
vse do nebes.

Ljubezen do rože,
do morja,
do gore in
do pisane boje.
Ljubezen do ceste,
do psičke zveste,
do abrahama,
vse do Jadrana.

Ljubezen do petja,
do veselja,
do zvezde,
vse do neveste.

Ljubezen do mačke
in pa do račke.
Ni pomembno kaj ali kako,
važno je, da ljubezen vsepovsod bo.

Amanda Hedžet, 8. a





LJUBEZEN

Rad te imam, ljubim te,
a jaz tega ne zavedam se.
Prosil bi te za roko,
jutri bi slavil poroko.

Pridi, pridi ljub'ca moja,
za polet imaš tu noja.
Ljub'ca moja, teci, teci,
nekaj o ljubezni reci.

Ljubezen je prelepa,
ni kot kisle repa,
vsak bi jo imel,
ljub'ci svoji pel.

Maja Vizjak, 6. a



Ljubezen

Ljubezen je lepa stvar,
lepo je videti zaljubljen par,
kako sta objeta
od ljubezni zadata.



Ljubezen je, če se dva rada imata,
se do smrti poznata,
in si v stiskiroke podata.



Ljubezen je tje, če komu majhen marmeh podariš
se se njim rad družiš,
in mu večno prijateljstvo objubiš.

Za ljubezen mora vsake nekaj narediti,
se malo potruditi,
in ljubezen do konca življenja ohraniti.

Aneja Bohinec 6. a.





ŽIVALSKA LJUBEZEN

Pes in psica se močno ljubita,
in iz srca si to obljubita.

Rada se imata,
in si včasih lubčka data.

Ko pa psica zaspí,
jo poreden pes zbudi.

Tulita in zavijata dolgo v noč
in slišita vreščanje iz tujih koč.

Vsi na njiju se jezijo,
da proč gresta, si močno želijo.

Potem pa se zgodi,
da ju policaj v pest dobi.

Odpeljal ju je v pusto zavetišče
in zdaj je to njuno domovišče.

Skupaj sta za vedno ostala,
zdaj pa čisto tiho,
ker sta že zaspala.

Maja Vizjak, 6. a

LJUBEZEN

Radi rolamo, radi spimo
in se v šoli vselej učimo.

Včasih se zaljubimo,
na lička se poljubimo.

To ti je ljubezen prava,
lepa je - kot zunaj narava.

Ljubezen bi vsak imel,
ljubici svoji pel.

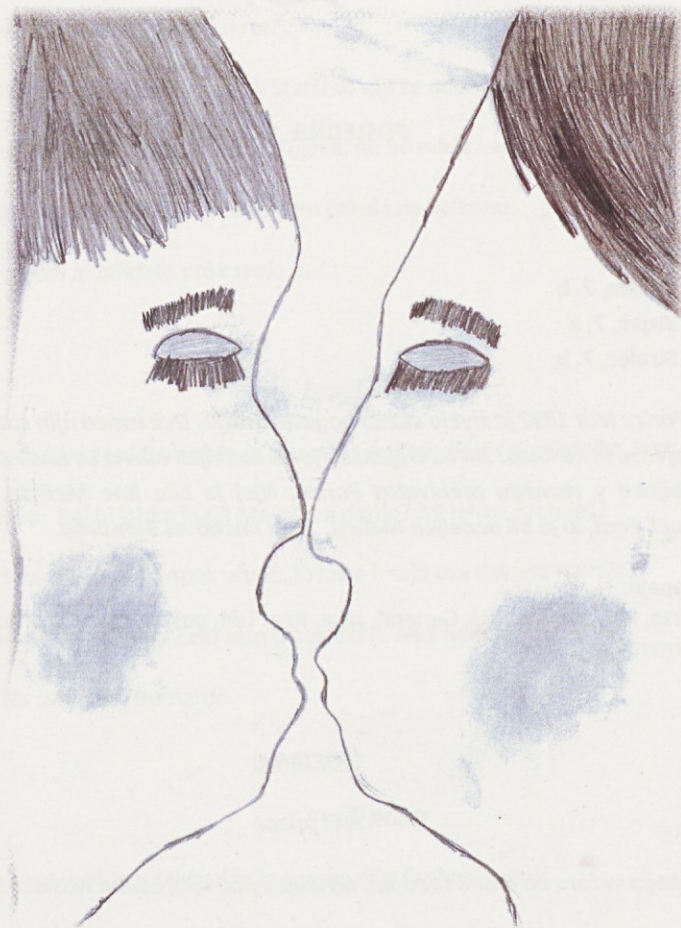
Rad te imam, ljubim te,
a tega jaz ne zavedam se.

Prosil bi te rad za roko,
jutri bi slavil poroko.

Na koncu poroka se slavi
in nevesta dojenčka dobi.

Maja Vizjak, 6. a





Poljub, Nives Miško, 5.a



POSLEDNJE PISMO

Dramatičarke:

Nina Kocjan, 7. b

Sara Vizjak, 7. a

Anja Strelec, 7. b

S: V Parizu leta 1892 je živelo veliko bogatih družin. Dve izmed njih sta bili družini La Defensa in La Lissa. Sin La Defensov je bil dodeljen hčerki La Lissovih, ki je bila zaljubljena v revnega prebivalca Pariza. Njej je bilo ime Melissa, njemu pa Manuel. Fant, ki je bil dodeljen Melissi, se je imenoval Bernardo.

Nastopajo:

Roberto, Melissa, Manuel, General, Jane, Ros, Ted, poštar, častnik, pripovedovalka in Bernardo

1. DEJANJE

Prvi prizor

P: Nekega večera ob lunini svetlobi, na klopci pod lipo, sedita Melissa in Manuel.

Manuel: Ti si najlepši cvet mojih sanj. Povej mi, bi hodila z mano?

Melissa: Seveda. Ampak ...

Klopotec ljubezni





Manuel: Kaj ampak? Te kaj skrbi?

Melissa: Ja, nekaj me zelo skrbi. Starši so me že oddali. In to Bernardu.

Manuel: Nič zato. Tega, da se srečujeva, ne bo nihče vedel. Ali se strinjaš?

Melissa: Iz srca da. Vsako noč te bom čakala na balkonu.

Se objameta in odideta vsak svojo pot.

Drugi prizor

P: *V trgovino stopi Bernardo in se prične pogovarjati s prodajalko Jane.*

Bernardo: Kaj bi lahko kupil Melissi za darilo? Mi lahko svetuješ?

Jane: Seveda. Kupi ji šopek vrtnic. Vrtnice imajo vsa dekleta najraje.

Bernardo: Hvala Jane. Zelo sem ti hvaležen. Na svidenje.

Jane: Na svidenje, Bernardo.

Tretji prizor

P: *Bernardo pride k Melissi in jo preseneti s šopkom vrtnic.*

Melissa: Hvala za šopek, ampak nikoli te ne bom ljubila. Oprosti.

Bernardo: Saj te bom tako ali drugače dobil. Na svidenje.

Vrže vrtnice v njeno naročje in jezen odide.

Četrti prizor

P: *Naenkrat se vrata Melissine sobe sunkovito odprejo. V sobo ježno vstopi mama.*

Ros: Kaj ti je bilo, da si mu to rekla? Dobro veš, da je Bernardova družina ena najbolj vplivnih.

Melissa: Do Bernarda ne čutim ničesar. Ljubezen hranim za nekoga drugega in ti sama nimaš nobenega vpliva na moja čustva.

Ros: O pa še kako ga imam! Bernardova družina je izbrala tebe in tako si v bistvu že poročena.

Melissa: *(Melissa se joče.)* Mama prosim, nočem se poročiti z njim. Naravnost sovražim ga. *(Odrine mamo, oddrvi iz sobe in zaloputne z vratij).*

Ros: Pridi takoj nazaj. Poročila se boš z njim, če ti bo prav in ne.

(Ros odide iz Melissine sobe.)

Peti prizor

P: *Melissa vsa jokajoča hodi po trgu in išče Manuela.*

Melissa: Joj, le kje je Manuel? Rada bi ga videla. *(Melissa se zaleti v Manuela.)*

Manuel: Dan Melissa. Kaj pa se ti je zgodilo? Kdo te je spravil v jok?

Melissa: Dragi Manuel, vsi po vrsti so me spravili v jok. Najprej Bernardo, ki me je že spet hotel zasnobiti in potem mama, ki hoče, da bi se poročila z Bernardom.

Manuel: Pobegni nocoj z menoj in ne bo ti več trpeti teh muk.





Melissa: Ne morem. Vsi bi me šli iskat. Če bi naju našli, bi tebe usmrtili.

Manuel: Prav, pa naj bo. Vendar te bom obiskoval še naprej in tega mi ne more nihče preprečiti.

Melissa: Dobro. Adijo, moja edina ljubezen.

Manuel: Adijo, ljuba moja.

(Se objameta in odideta vsak svojo pot.)

Šesti prizor

P: *Pozneje tega dne ob večeru, Melissa zasliši ob svojem balkonu šum. V sami spalni srajci odhiti na balkon. Tam zagleda Bernarda.*

Melissa: Kaj za vraga pa počneš tukaj sredi noči?

Bernardo:

Pozimi je mrzlo,
vendar me misel nate greje,
in misel nate me nasmeje.
Ko pomislim nate,
si od veselja slečem gate,
in pri sosedih zabijam late.

Melissa: Ej, kaj pa ti govoriš? Da te ni sram, ko mi t
osramotil. Glej, da te ne vidim več. To je pa zares ogabno.



ikoli se nisi tako

Bernardo: Aja? Pa še kako me boš videla! Naša družina je bolj bogata kot tvoja in lahko te prisilim, da me boš gledala do konca svojega življenja.

Melissa: Pa te ne bom! Zaničevala te bom še bolj kot te zdaj.

Bernardo: Da si ne bi drznila. Vem, da me imaš rada. To ti piše v očeh, pa tudi vidim v tvoje srce in tvojo dušo. Se vidiva. (Se zavrti na peti in odide.)

Sedmi prizor

P: Melissi je šlo na bruhanje ob teh besedah, a je le zavila z očmi, se obrnila in šla v svojo sobo. Še v isti noči pa jo je iz spanja zbudil nov šum.

Melissa: Bernardo, ali ti nisem rekla, da te imam dovolj. Daj mi že enkrat mir.

Manuel: Jaz sem, Melissa. Poslušaj prosim.

Sem angel, ki pazi nate noč in dan,
nikomur drugemu te ne dam,
na svetu najbolj jaz rad te imam.

Melissa: Zelo lepo je. Hvala za te prekrasne besede.

Manuel: Jutri spet pridem. Skloni se malo k meni, prosim.

(Melissa se skloni in Manuel ji da poljub. Tisti trenutek pridirja mama.)

Ros: Kaj pa ti delaš tukaj, fant? Tu nimaš kaj iskati! Marš, poberi se! Gremo, hajde, hajde!

(Manuel prebledi in pobegne.)

Ros: Kaj si pa ti misliš, smrklja! Da se boš vlačila z revežem. To je pa višek. Gremo spat.





(Melissa gre v posteljo in zaspi.)

Osmi prizor

P: Ros gre zjutraj k Manuelovemu očetu Tedu.

Ros: Dober dan, Ted. Nekaj ti moram povedati. Ta tvoj sin se je spečal z mojo hčerjo. Zahtevam, da ga pošljete v vojsko. Ga boste?

Ted: Seveda ga bom, če tako zahtevate. Prej pa ga bom oklofotal. Z njim bom poslal v vojsko še njegovega prijatelja Roberta. Ste zadovoljni?

Ros: Seveda sem. In glejte, da bo odšel pojutrišnjem.

Ted: Jasno, gospa. Na svidenje.

(Ros pokima in odide.)

Deveti prizor

P: Roberto na ulici dohiti Manuela.

Roberto: Ali veš, da greva pojutrišnjem v vojsko? Tvoj oče naju bo poslal. Mislim, da zato, ker si se menda srečeval z La Lissovo hčerjo Melisso. Ali je to res?

Manuel: Res je. Moram iti povedat Melissi. Zelo sem nesrečen. Na svidenje.

Roberto: Na svidenje in srečno pri razlaganju.

P: Manuel gre k Melissi, ki je novico že izvedela, saj ji je povedala mama. Takoj, ko je prišel k njej, mu je zrecitala poslovilno pesem.

Melissa: *Sem angel, ki pazi nate noč in dan,
bom ob tebi, ko boš daleč stran,
med zvezdami lebdim in letim
ter pazim, da te ne izgubim.*

Manuel: Zelo je bilo lepo. Torej že veš, da odhajam v vojsko! Odhajam pojutrišnjem in do takrat te ne bom smel videti. Obljubim ti, da bom prišel nazaj.

(Se poljubita in Manuel tokrat odide za vedno.)

2. DEJANJE

Prvi prizor

P: Manuel in Roberto se čez nekaj dni znajdeta v vojski. V njej je zelo nesramen in samovšečen častnik.

Častnik: Gremo, en, dva, tri, en, dva, tri. Zdaj pa sklece ...

Ne tako. Vama bom že jaz pokazal, kako se delajo prave sklece.

Manuel: Dobro, dobro, gospod častnik. Bom jaz nadaljeval.

Častnik: Kako si me upaš prekinjati pri učenju sklec. Hajde, gremo h generalu Cimetu.

Drugi prizor

(General Cime sedi na stolu z nogami na mizi. Ko vstopijo v pisarno, jih ošine s pogledom in reče.)





General: Aha, to si torej ti. Že dolgo poslušam o tebi in o tistem tvojem prijatelju, ki je s tabo pri nas. Če bi lahko, bi vaju pri priči poslal domov. Na mojo nesrečo vaju ne smem, ker je tvoj oče izredno naročil, da vaju ne smem.

Manuel: Ali lahko grem?

General: Pojdi že enkrat. Marš, gremo, hajde, šuc.

Tretji prizor

P: Manuel gre v sobo in začne pisati pismo za svojo edino ljubezen. Roka se mu je tresla, tako mu je bilo hudo.

Manuel: *Moja najdražja Melissa!*

Ni besed, ki bi opisale mojo bolečino, ko me ni ob tebi. Ta dan se mi ni zgodilo nič posebnega. No, če odšteješ častnika, ki ne ve delati skleč. V tem mesecu ti ne bom več pisal, saj grem na sever, kjer ne bom imel ne pisala in ne papirja. Pa še pošiljatelj pisem bodo počivali. Vsak dan sanjam o tebi. Vem, da tudi ti o meni. Upam, da te bom še kdaj videl. Ljubim te,

Manuel

(Pride Roberto in pogleda Manuelu čez ramo, globoko vdihne in vpraša Manuela)

Roberto: Torej greš ti na sever. Meni je častnik rekel, da sem še neizkušen in nisem dovolj poslušen. Meni, da je najboljše, če ostanem tukaj, da bom odnašal sporočila o tistih, ki bodo na severu preminili. Če hočeš, mi lahko že sedaj daš kakšno pismo za Melisso. Vem, da jo ljubiš.

Manuel: Prav. Bom še eno napisal, če se ne vrnem od tam. Od tebe pa želim, da ji to pismo takoj izročiš, ko jo vidiš.

Roberto: Bom, na to se lahko zaneseš, vendar upam, da mi ga ne bo treba nesti. Pustil te bom samega, da ga boš lahko napisal. Tisto drugo pismo pa zapečati, da ga bom dal poštarju, da ji ga bo odnesel. Prav?

Manuel: Ja. Izvoli in reci poštarju, naj pazi nanj. Zaupam tebi in poštarju prav tako.

Roberto: Se vidimo.

(Vzame pismo in odide skozi vrata. Manuel vzame nov list papirja in začne pisati.)

Manuel:

Najdražja Melissa!

Če bereš to pismo, veš, da se je zgodilo najhujše. Zaspal sem z mislijo nate. Prosim, ne misli več name in me pozabi. V teh težkih dneh brez tebe sem se spomnil nekaterih verzov, vendar mi je vseč samo tale: Ljubi življenje dokler lahko, saj ko mine vsem je težko!!!

Tvoj Manuel

Četrty prizor

(Vstopi poštar.)

Poštar: Gospod Manuel, Roberto me je poslal po pismo. In čez pet minut se morate javiti pri guvernerju.

Manuel: Hvala poštar. Tukaj imaš pismo in previdno ravnaj z njim. Zbogom.

Poštar: Zbogom.

Pety prizor

Klopotec ljubezni





(V pisarni guvernerja. Manuel vstopi skozi vrata in počaka, da ga guverner ogovori.)

Guverner: Čez petnajst minut bodi pripravljen. Takrat odidete v Sibirijo. Nasvidenje in srečno.

Manuel: Na svidenje guverner.

Šesti prizor

(Čez petnajst minut na dvorišču. Vsi vojaki zlezejo na letalo, ki jih odpelje v Sibirijo. Manuel je na prvem letalu.)

Sedmi prizor

(Vojaki stopijo z letala in odidejo v hiše.)

Manuel: Kaj bomo pa zdaj?

Vojak: Nič. Čakali bomo, da nas vpokličejo.

Osmi prizor

(Glasnik priteče v vojaško postojanko in zakliče.)

Glasnik: Vojaki gremo. Hop, hop, hop.

Deveti prizor

(Vojaki pridrvijo na prizorišče boja in se začnejo bojevati. Manuelu se prikaže Odina hčerka in ga povabi za Odinovo omizje. V tistem trenutki Manuel umre.)

Deseti prizor

(Preživeli vojaki pobirajo mrtve in jih odnašajo v postojanko. Tam jih prepoznajo in pošljejo pismo domov.)

3. DEJANJE

Prvi prizor

(Roberto hiti čez pokrajine k Melissi. Najde jo pod lipo. Melissa ravno bere prvo Manuelovo pismo.)

Roberto: Pozdravljena Melissa. Prinašam ti še eno Manuelovo pismo in žalostno novico.

Melissa: Pozdravljen Roberto. Mi daš prosim pismo?

Roberto: Seveda Melissa, vendar boš žalostna, saj je Manuel umrl.

Malissa: *(Melissa bere pismo.)* Kako se je moglo to zgoditi? *(Se zamisli.)* Ali veš, kaj pomeni ta stavek? Ko imaš nekoga rad in čutiš, da ga ljubiš, to spoznaš šele, ko odide in s seboj odnese košček tvojega srca.

Roberto: Ne vem. Ali veš ti?

Melissa: Seveda vem. Ko ti bo umrl nekdo, boš tudi sam ugotovil, kaj pomeni ta stavek. *(Se joče. Roberto odide.)*

Drugi prizor

(Pride Bernardo. Usede se poleg nje in jo gleda.)

Bernardo: Kaj je narobe? Zakaj si žalostna?





Melissa: Nič. Samo moj prijatelj je umrl v vojski.

Bernardo: Ne bodi žalostna. Moja in tvoja družina že pripravljata najino poroko in septembra bova že poročena.

Melissa: (*Sama sebi.*) Ojej, le s čim sem si to zaslužila. Najprej umre Manuel, potem pa se moram poročiti še z Bernardom.

Bernardo: Si kaj rekla?

Melissa: (*Hitro.*) Le to, da se že veselim.

Bernardo: Dobro. Se potem vidiva na poročni dan.

Tretji prizor

(Na poročni dan. Melissa prihaja po sredi cerkve ob spremljavi poročne glasbe. Bernardo in duhovnik jo čakata pred oltarjem.)

Duhovnik: Tu smo se zbrali, da bi združili ta dva zaljubljena človeka v sveti zakon. Če ima kdo kaj proti tej združitvi naj zdaj glasno pove, drugače ne bo imel več prilžnosti. (*Minuta molka.*)

Duhovnik: Torej nihče. Zdaj pa naj si nevesta in ženin izrečeta svoji zaobljubi.

Melissa: Jaz Melissa La Lissa, vzamem tebe, Bernardo La Defensa za svojega moža. Obljubim, da ti bom zvesta v dobrem in slabem, v boleznih in zdravju, v sreči in nesreči.

Bernardo: Jaz Bernardo La Defensa, vzamem tebe, Melissa La Lissa za svojo ženo. Obljubim, da ti bom zvest v dobrem in slabem, v zdravju in boleznih, v sreči in nesreči. Ali bi postala moja žena?

Melissa: *(Malo omahuje.)* Da.

Duhovnik: Zdaj lahko poljubite svojo nevesto.

(Bernardo poljubi Melisso in jo odnese iz cerkve. Vaščani stopajo za njima. Mladoporočenca se odpeljeta v kočiji.)

Četrty prizor:

(Čez pet let. Bernardo in Melissa imata dva prečudovita otroka, ki se igrata na trati pred hišo.)

P: Bernardo in Melissa ter otroka so srečno živeli do konca svojih dni. Melissa ni nikoli več pomislila na Manuela, saj se je končno zaljubila v Bernarda.



